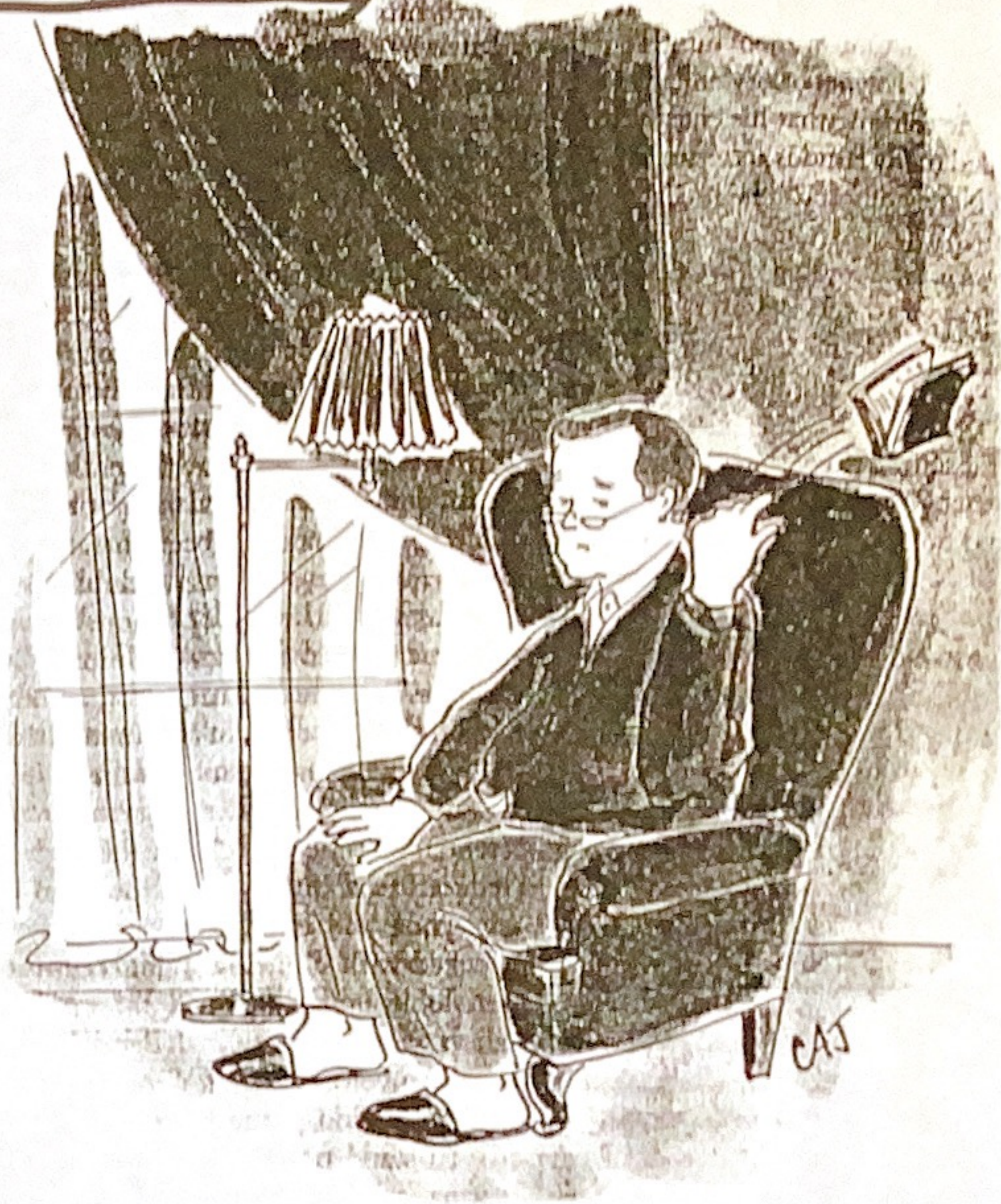

Herman Veen, Chirurg

Osdam, 12 April
2005

Beste Herman,

Mijn streven is om
de geëleveerde status
te kunnen bereiken
van de man in "the
Cartoon." (rijmt op:
"the man in the moon")

THE MAN WHO KNEW ENOUGH

Als je genoeg weet, dan
ben je nergens verbaasd
meer over. Ook niet
over top salarissen van
werknemers/bestuurders
van bedrijven. Een ondernemer mag van
mij ongelimiteerde bedragen verdienen, omdat zij
voor eigen rekening en risico een positie innemen,
die dan goed uitpakt. Maar de Jeroen v. d. Keers
(No 1 van Royal Dutch) van deze wereld zijn werknemers,
die met een vast inkomen, ook al blunderen zij,
zich metamorfoserend in ondernemers en de wereld
proberen te laten geloven dat ze "ondernemen" en recht
hebben op mega salarissen. Ik kwalificeer dat als
decadentie. Neem als voorbeeld de voormalige No 1
van Unilever. Anthony Burgmans. 6/7 jaar geleden
koopt hij het Amerikaanse Cancer Best Food en
betaalt bovenop de koopprijs USD 25 miljard aan
poodwill terwijl het eigen vermogen v. Unilever niet

meer dan USD 6 miljard bedrag indertijd.
Gokken moet ie in het Casino doen met geld
dat in zijn legen portemonnee zit. De werkmens
Burgmans gokt met geld van derden (aandeel
houders). Unilever van vandaag is niet meer
het solide fonds van voorheen. Toch kreeg
Burgmans weer een grote verhoging in salaris
en in een pensioenbijdrage in plaats van
een trap onder zijn kont. Herman, ik
nam de figuur Burgmans slechts als illu-
stratie. De exhibitionistische zelfverrijking
(term van winkok) is „de rigueur” heden te
dage. Je mag best een goed salaris verdienen,
maar je behoeft niet zoveel te verdienen
dat je je nakomelingen tot in de derde graad
vrijstelt van enige arbeidsinspanningen.

A man is rich in proportion to the number
of things which he can afford to let
alone (Henry David Thoreau 1852)

Hoe de inhoud van mijn brief aansluit
bij het artikel uit The New Yorker van April 4,
2005 „Piecwork, Medicine's money problem”
haar ik graag van je op 17 april a.s.
Ik verheug me op ons schouwburg bezoek
en gaak Els van me. Gaetzel